

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg følger rimelig godt med i hvert fald i de debatter, hvor jeg selv er ordfører, men jeg hørte ikke ministeren besvare det spørgsmål, jeg har stillet. Derfor vil jeg spørge for tredje gang ministeren: Er denne redegørelse andet end en fis i en hornlygte, når ministeren åbenbart ikke her vil gå op og sige, at der ikke bliver skåret i de sociale budgetter for finansåret 1989? Eller er ministeren allerede involveret i nedskæringer på budgettet for det område, hun administrerer?

Når en politiker som Venstres ordfører, formand for Finansudvalget hr. Ivar Hansen, siger, der skal skæres 10 mia. kr., går jeg ud fra, det har belæg, og så er jeg helt overbevist om, at det hverken sker på militærudgifterne eller på de indirekte og direkte tilskud til arbejdsgiverne. Derfor vil jeg gerne vide, om det sker på det sociale område.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal påtale hr. Jørgen Tveds sprogbug.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Det er såmænd heller ikke sprogbugen, der kunne friste mig til at svare spørgeren, men da det kan have interesse for andre, kan jeg sige, at ethvert medlem af dette Ting, der bare har været medlem i mere end 8 dage, ville vide, at man den 26. januar ikke har nogen som helst oversigt over, hvordan et finanslovsforslag, der skal præsenteres i august, kommer til at se ud. Men jeg tror gerne, at hr. Jørgen Tved ikke ved det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg har nu ellers set flere ministre udtale sig om den slags i pressen. Men jeg fik ikke noget svar, for spørgsmålet lyder, om ministeren herfra vil give os nogen garanti for, at der ikke skæres. Det var så enkelt, at der kunne svares ja eller nej, men intet svar eller et forsøg på at danse uden om er også et svar.

Jytte Hilden (S):

Jeg er så heldig, at jeg hverken skal svare eller danse udenom, men jeg skal starte anden runde af denne socialpolitiske debat.

Ministeren refererede mig for, at jeg havde sagt, det var som at stikke hånden i en hvepserede. Nej, jeg brugte faktisk et andet udtryk. Jeg sagde, at spørgsmålet om kontanthjælp, dagpenge og lavtlønsområdet er et minefelt, og det mener jeg, for vi kan faktisk risikere at slå hele vores sociale system og hele det udmærkede sikkerhedsnet, der er i dagpengesystemet, i stykker, hvis vi ikke tænker os gevaldig godt om. Så når jeg brugte det udtryk, er det, fordi vi alle sammen kommer over at stikke hånden i en hvepserede, men der er ingen af os, der kommer godt fra at træde på en mine.

Vores tobenede strategi er krav og ansvar, social retfærdighed, der hænger sammen med økonomisk ansvarlighed: hvis man vil have medbestemmelse og medeje, må man have tryghed i det sociale system i relation til familien. Det er de kodeord, vi fra Socialdemokratiets side har forsøgt at give i denne debat.

Men hr. Erik B. Smith har jo ret, når han spørger ministeren, om hun ønsker at genindføre en ungdomsgaranti. Det skal ikke være ordene, der skiller os, men jeg forsøgte i mit første indlæg at referere til nogle erfaringer fra Sverige. Jeg lagde megen vægt på at fortælle, at de borgerlige og Socialdemokraterne i Sverige har været enige om disse erfaringer i årtier. Derfor er det, vi nok savner lidt fra ministerens side, spørgsmålet om, hvad der skal ske nu. For det er jo ikke sådan, at vi står på bar bund – der findes en lang række frikommuner for øjeblikket. Indenrigsministeriet udgav i efteråret en udmærket oversigt over nogle af disse frikommuneforsøg, bl.a. på social- og sundhedsområdet, og et af dem drejer sig om ret til begrænset indtægt uden fradrag i kontanthjælp. Der kunne ministeren få belæg for nogle konkrete forslag.

Et andet af dem drejer sig om ekstraordinær bekæmpelse af arbejdsløsheden, aktivisering af passive bistandsmidler, hvor unge forsøges sat i gang i private virksomheder, og hvor vi fjerner nogle af de aldersgrænser, der er.

Et tredje af dem drejer sig om individuel vejledning, og specielt i relation til kvinder kunne der være brug for at gøre noget ved især den øvre aldersgrænse. Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Hvorfor har ministeren ikke med afsæt i nogle af de initiativer, vi kender, lagt nogle mere konkrete forslag frem på Folketingets bord? Jeg tror, vi alle sammen i denne diskussion har været enige om, at der er udmærkede